

Lliçons de vida a l'Evangeli

L'Evangeli ens posa en relleu, en cada moment de la vida, diferents missatges i lliçons. En aquest inici del 2017 vull compartir-ne tres, tal com els sento ara i aquí.

Del primer que vull parlar és de la gratitud. Estar agraït des del més profund del nostre cor per les persones i els fets positius que ens anem trobant. Diuen que el nostre cervell primitiu té tendència natural a guardar a la memòria els fets negatius, per defensar-se de les possibles adversitats futures, i per això ens costa més, per naturalesa, recordar o posar en relleu les coses bones. Quan fem un gir i comencem a veure la bondat i l'amor que també hi ha al nostre entorn, proper o llunyà, acabem sent també sembradors del Regne i acabem veient i trobant més bondat, més generositat, més caliu i més esperança.

A la gratitud afegeixo el perdó. Aquell «estimeu als vostres enemics» que deia Jesús, i que jo pensava... com és possible? Amb tanta maldat que hi ha, davant fets greus... com ho farem per perdonar, per estimar? Si ens parem a pensar, perdonar és no guardar rancúnia, i seria sinònim de guardar dolor. El perdó, per tant, és un alliberament, permet deixar, evita més patiment, ajuda a qui perdona... i per això Jesús, en les seves lliçons de vida, hi insisteix.

I una tercera cosa que m'ha servit és l'acceptació. No s'ha de confondre acceptar amb sotmetre'ns, o amb fer oïdes sordes a les injustícies, o a donar la raó a qui no la té... És acceptar i no negar una realitat, acceptar-la en el present per fer-la el punt de partida per avançar, per lluitar, per millorar. I fins i tot, "farem miracles". És acceptar per després caminar.

Amb tot, de vegades hi ha fets complicats a la vida, on la gratitud, el perdó o l'acceptació seran més difícils d'integrar. Només cal, llavors, intentar acompanyar-ho d'Amor, titular principal de l'Evangeli, resumit en aquell «Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat». Cert que el llistó és molt alt... però sempre, passi el que passi, ens ajudarà.

M.J.H.

--